

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 maart 2017 met nummer RvVb/A/1617/0718
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0620/A/0607

Verzoekende partij	mevrouw Marleen DE RYCK vertegenwoordigd door advocaten Frank JUDO en Filip DE PRETER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door advocaat Jo GOETHALS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8800 Roeselare, Kwadestraat 151B/41
Tussenkomenende partij	de bvba ROCES vertegenwoordigd door advocaat Laurent PROOT met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 juni 2015 in hoofddorde de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, alsook in ondergeschikte orde de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 21 november 2011.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 21 november 2011, waarbij een vergunning werd verleend voor het bouwen van een meergezinswoning, stilzwijgend afgewezen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8670 Oostduinkerke, G. Scottlaan zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie F, nummers 1035 en 1036.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De Raad heeft met een arrest van 14 oktober 2014 met nummer A/2014/0709 de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2012, waarbij aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een meergezinswoning werd verleend, vernietigd.

De verwerende partij diende ingevolge het vernietigingsarrest van de Raad een nieuwe beslissing te nemen binnen een vervaltermijn van drie maanden. De verwerende partij deelt met een aangetekende brief van 11 mei 2015 aan de verzoekende en de tussenkomende partij mee dat zij het administratief beroep stilzwijgend heeft afgewezen.

2.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 10 augustus 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 11 september 2015 toe in de debatten.

De voorzitter vraagt de tussenkomende partij om haar verzoekschrift te regulariseren en een keuze van woonplaats aan te duiden. De tussenkomende partij verduidelijkt met een aangetekende brief van 28 september 2015 dat zij woonplaatskeuze doet op het kantoor van haar raadsman.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De dienstdoende kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 maart 2017.

Advocaat Kurt STAS *loco* advocaten Frank JUDO en Filip DE PRETER voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Jo GOETHALS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Sofie RODTS *loco* advocaat Laurent PROOT voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 10 augustus 2011 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een meergezinswoning”*.

De percelen zijn gelegen binnen de grenzen van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgestelde gewestplan ‘Veurne-Westkust’, in woongebied en natuurgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 augustus 2011 tot en met 17 september 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 4 oktober 2011 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde verleent op 21 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Gewestplan Veurne-Westkust K.B. 6.12.1976 :

Deel woon- en deels natuurgebied

...

Andere zoneringsgegevens

- *Vogelrichtlijng gebied: nee*
- *Habitatgebied: palend*
- *Duinendecreet: nee*

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Gelet dat de aanvraag het bouwen van een vrijstaande meergezinswoning betreft in een daartoe geëigende zone; dat de wooneenheden voldoende levenskwaliteit bieden om residentieel wonen toe te laten; dat dit qua bestemming conform is met de bepalingen van het gewestplan;

Gelet op de onduidelijkheid van het gewestplan inzake de exacte locatie van de grens tussen natuurgebied en woongebied; dat deze grens zo volledig als mogelijk werd gedocumenteerd; dat het advies van het Agentschap natuur en Bos hiermee aansluit; dat de aangeduide grens op basis van de voorgelegde gegevens kan voor waar worden aangenomen;

Gelet dat in tegenstelling met de vroegere geweigerde aanvraag de doorgang naar het openbaar domein notarieel geregeld werd; dat de aanvrager zich dus in een gelijkaardige situatie bevindt als het vergunde gebouw residentie Duncaple;

Gelet dat geopteerd wordt voor een neutrale sobere architectuur die zich goed integreert met het aanpalende natuurgebied;

Gelet dat de aanvraag 2 volwaardige bouwlagen en een dakverdiep omvat; dat dit in overeenstemming is met de omliggende bebouwing;

Gelet op het advies van het Agentschap Natuur en Bos en de VMM; dat alle voorwaarden als voorwaarde tot gunning worden opgelegd;

Gelet op het akkoord van het compensatievoorstel inzake ontbossing door Natuur en Bos; dat dit akkoord integraal deel uitmaakt van de voorwaarden opgelegd bij het toekennen van de eventuele vergunning en het uitvoeren ervan als voorwaarde tot gunning wordt opgelegd;

Gelet op het artikel 57 van het gemeentedecreet;

Gelet op de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

Gelet op het gewestplan Veurne-Westkust, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 6 december 1976, volgens hetwelk het perceel gelegen is in woongebied;

Overwegende dat het betrokken perceel niet gelegen is binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat het betrokken perceel niet gelegen is binnen de grenzen van een behoorlijke vergunde verkaveling;

Overwegende dat de aanvraag onderworpen is aan de speciale regelen van openbaarmaking, zoals bepaald bij het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, en latere wijzigingen; dat 2 bezwaarschriften zijn ingediend;

Overwegende dat de aanvraag getoetst werd aan het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar en latere wijzigingen, dat dit advies vereist is;

Gelet dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is overgemaakt aan de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar voor advies, dat er geen advies werd ontvangen;

(...)

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Tegen deze beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 19 december 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 16 februari 2012 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 21 februari 2012 verklaart de verwerende partij het beroep op 22 maart 2012 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag dient getoetst te worden aan de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. Er is discussie over de juiste grens van het woongebied en het natuurgebied.

Volgens beroepers zijn de werken gedeeltelijk gelegen binnen natuurgebied. Beroepers baseren zich hiervoor op het gedigitaliseerde gewestplan op de website www.gisvlaanderen.be. De digitale kaarten kunnen echter niet als basis dienen om de juiste grens tussen het woongebied en het natuurgebied te bepalen. Enkel de originele kaartbladen en de kopieën van de originele kaartbladen kunnen hiervoor gebruikt worden.

Om te onderzoeken of de plaats van de aanvraag al dan niet gelegen is binnen natuurgebied werd door de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar (PSA) een kopie van het originele gewestplan op schaal 1/10000 opgevraagd. Deze kopie van het originele gewestplan werd uitvergroot (schaal 1/1000). Volgens het verslag van de PSA is de grens tussen het woongebied en het natuurgebied gelegen op 50 m van de rooilijn en ligt het op te richten

appartementengebouw binnen het woongebied. De toegangsweg in uitgewassen beton is volgens de PSA gedeeltelijk gelegen in natuurgebied en ontstaat er bijgevolg een legaliteitsbelemmering om de aanvraag te kunnen vergunnen.

Als de begrenzing tussen 2 bestemmingsgebieden niet goed mogelijk is omwille van de schaal van de kaarten van het gewestplan, moet de vergunningverlenende overheid nader onderzoeken en motiveren waar de grens precies ligt (zie: RvS 2 juni 2005, nr. 145.286, bvba Pro Metaal, TROS 2006, met noot D. LINDEMANS, "Een woongebied van 50 meter vanaf de weg"). Bij die interpretatie moet rekening worden gehouden met het gegeven dat enkel de originele kaartbladen van het gewestplan dienstig zijn voor de bepaling van de grens woongebied/natuurgebied (en derhalve geen uitvergroete kopie) én met het gegeven dat de grenslijn van 1 mm dikte op het originele kaartblad in realiteit reeds 10 m betreft (zie: D. LINDEMANS, O.C., 326). Vermits een grenslijn van 1 mm op schaal 1/10/000 in realiteit 10 m bedraagt, moet - logischerwijs worden aangenomen dat de reële grens tussen beide gebieden in het midden van de grenslijn valt. Hierover anders oordelen zou immers impliceren dat die grensstroken van 10 m zelf bestemmingsloos zouden zijn, wat niet kan vermits de gewestplan verondersteld worden gebiedsdekkend te zijn en elke vierkante centimeter van het grondgebied een bestemming te geven.

Gevolg is dat op basis van de originele kaartbladen van het gewestplan moet worden gemeten en hieruit moet blijken dat de toegangsweg, waarvan sprake, minstens niet over de helft van de grenslijn woongebied -natuurgebied is gelegen.

Uit gedetailleerd onderzoek blijkt dat de grens minstens op 52 uit de rooilijn is gelegen, zodat de toegangsweg integraal in het woongebied is gesitueerd. Door de Vlaamse overheid (afdeling ruimtelijke planning, R&E) werden de originele gewestplankaarten ter beschikking gesteld. Die kaarten zijn door de Vlaamse overheid geïmagineerd, zodat over de originaliteit ervan geen discussie kan bestaan. Op deze originele kaarten werd gemeten met een manuele én een digitale schuifmaat, waarmee metingen kunnen worden uitgevoerd tot op één tiende van een millimeter. Deze meting toont aan dat de grenslijn tussen het woongebied en het natuurgebied op exact 52 m van de rooilijn is gelegen, zodat de toegangsweg integraal in het woongebied is gelegen.

De op de originele gewestplankaarten uitgevoerde metingen en de daarop gebaseerde conclusies stroken evenzeer met een aantal andere vaststellingen, die op zichzelf beschouwd weliswaar niet doorslaggevend zijn (want niet gesteund op de originele gewestplankaarten), maar niettemin ten overvloede bevestigen dat de bovenstaande interpretatie en nameting correct zijn. Door R&E werd eveneens een (door het Vlaamse gewest en de gemeentebesturen) gehanteerde gedigitaliseerde kaart ter beschikking gesteld. Daarop zijn de kadasterplannen door R&E geprojecteerd op het onderliggende gewestplan. Ook hieruit blijkt dat de grenslijn op 52 m van de rooilijn ligt.

Diezelfde oefening werd nogmaals overgedaan via een computersimulatie (dus geen manuele verschaling), waarbij het gewestplan herschaald werd naar de schaal van een gedetailleerd opmetingsplan (opgemaakt door een beëdigd landmeter). Zelfs rekening houdend met een beperkte foutenmarge blijkt ook hieruit dat de betrokken toegangsweg in elk geval het midden van de grenslijn niet overschrijdt, en dus integraal in woongebied is gelegen.

Ook eerder onderzoek door andere overheden (gemeentebestuur, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en de Vlaamse minister) m.b.t. diezelfde grenslijn bevestigt de bovenstaande bevindingen. Het college van burgemeester en schepenen oordeelde twee keer (stedenbouwkundige vergunningen van 21 maart 2011 en 21 november 2011) dat de grens

tussen het woongebied en het natuurgebied is gelegen op 54 m uit de rooilijn en verwees hierbij naar het onderzoek dat (tot op het niveau van de Vlaamse Minister van Ruimtelijke Ordening) in het kader van het vergunningsdossier van het aanpalend gebouw, residentie Duncaple, werd gevoerd. De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar oordeelde naar aanleiding van de eerste vergunningsaanvraag (die leidde tot de stedenbouwkundige vergunning van 21 maart 2011) dat de grens dient te worden gesitueerd op 52 m van de rooilijn. Het Agentschap Natuur en Bos oordeelde naar aanleiding van de beide vergunningsaanvragen dat er geen constructies in het natuurgebied kwamen te liggen en gaf 2 keer een gunstig advies.

Er dient dan ook geconcludeerd dat de grens minstens op 52 m van de rooilijn ligt, zodat de toegangsweg integraal in het woongebied is gelegen.

De aanvraag is deels gelegen binnen een habitatrichtlijngebied. Het betreft een deelgebied van de speciale beschermingszone 'Duinengebieden inclusief IJzermonding en Zwin'. De aanvraag is ook deels gelegen in een zone die aangeduid werd als VEN-gebied 'Westkust' volgens het Besluit van Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het afbakeningsplan voor de Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling van 18 juli 2003.

Volgens het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos situeert het op te richten gebouw zich volledig buiten deze zones.

Vermits het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos voorwaardelijk gunstig is dient aangenomen dat er geen vermijdbare schade zal veroorzaakt worden door de aanvraag mits de voorwaarden die opgenomen zijn in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos worden nageleefd.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project is immers niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied en heeft een beperkte verharde oppervlakte. Het advies van de VMM is voorwaardelijk gunstig. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is mits naleven van de voorwaarden van de VMM.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het voorzien van een beperkte meergezinswoning is aanvaardbaar in deze omgeving. Er zijn meerdere meergezinswoningen in de onmiddellijke omgeving. De residentie Duncaple, die gelegen is ten zuiden van de bouwplaats, is trouwens ook gelegen in tweede bouwlijn t.o.v. de G. Scottlaan.

De nieuw te bouwen meergezinswoning bestaat uit 2 bouwlagen en een teruggetrokken dakverdieping. Belangrijk bij de beoordeling van de impact van de meergezinswoning op de omgeving is het feit dat de bouwplaats lager gelegen is dan de omliggende percelen. Het gabariet van de meergezinswoning en de inplanting van de terrassen zijn aanvaardbaar.

De opmerking over de toegangsweg in uitgewassen beton van de PSA vervalt, vermits aangetoond werd dat deze zich in woongebied bevindt.

De aanvraag is dan ook in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening.

4D CONCLUSIE

Vermits omstandig werd aangetoond dat de aanvraag zich volledig in woongebied bevindt en de aanvraag ook in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening, kan de vergunning worden verleend onder dezelfde voorwaarden als opgelegd in het besluit van het college van burgemeester en schepenen.

...

De verzoekende partij stelt samen met andere derden, met een aangetekende brief van 15 mei 2012, tegen deze beslissing van 22 maart 2012 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging in bij de Raad.

Met het arrest A/2014/0709 van 14 oktober 2014 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2012 en beveelt hij de verwerende partij om binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.

2.

Naar aanleiding van het vernietigingsarrest van de Raad wordt de procedure in administratief beroep hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 maart 2015 als volgt om dit beroep stilzwijgend af te wijzen:

“ ...

2. GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

*De aanvraag is volgens het **gewestplan Veurne - Westkust** (KB 06/12/1976) deels gelegen in een **woongebied en deels in natuurgebied**.*

Woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden. In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

*De aanvraag ligt niet in een **BPA of een verkaveling**.*

*De aanvraag is deels gelegen binnen een **habitatrichtlijngebied**. Het betreft een deelgebied van de speciale beschermingszone **‘Duinengebieden inclusief Ijzermonding en Zwin’**.*

De aanvraag is ook deels gelegen in een zone die aangeduid werd als **VEN-gebied 'Westkust'** volgens het Besluit van Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het afbakeningsplan voor de Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling van 18 juli 2003.

3. INHOUDELIJKE BESPREKING

3A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De **plaats van de aanvraag** is gelegen in de G. Scottlaan in Oostduinkerke (Koksijde). Het betreft een onbebouwd perceel dat een duinkarakter heeft. In de omgeving zijn er zowel vrijstaande en gekoppelde eengezinswoningen als meerdere meergezinswoningen. De bouwplaats is toegankelijk via een bestaande toegangsweg in asfalt die reeds toegang biedt aan de residenties Duncaple en Zuydcote.

Het **ontwerp** voorziet het bouwen van een meergezinswoning met 3 appartementen. In de kelderverdieping worden 6 garages voorzien. Bovengronds worden nog 6 standplaatsen voorzien. Het appartementsgebouw bestaat uit 2 bouwlagen + een teruggetrokken dakverdieping.

Het beroepsschrift werd ingediend door de eigenaars van de woningen gelegen in de G. Scottlaan nrs. 28 en 30 en door dhr. De Waele en mevr. De Groote, die geregeld verblijven in de woning nr. 28.

Dit dossier kent een **historiek**. Op 21/03/2011 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een meergezinswoning met 3 appartementen. Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend bij de deputatie door derden (dossier 2011/186). Op 07/07/2011 besliste de deputatie om de beroepen ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren omwille van gebrek aan openbaar onderzoek.

Huidige aanvraag betreft een herneming van het vorig dossier. Hierbij werd wel een openbaar onderzoek georganiseerd. Huidige aanvraag is zeer gelijkaardig aan de vorige aanvraag. Er werden slechts een aantal kleine aanpassingen voorzien. Zo zijn er bijvoorbeeld 3 standplaatsen minder bovengronds en verdwijnen de fietsenberging en 1 garage in de kelderverdieping. Het toegangspad in uitgewassen beton komt ook dichterbij de meergezinswoning te liggen.

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Bij arrest van 14 oktober 2014 (nr. A/2014/0709) vernietigde de Raad voor Vergunningsbetwistingen de beslissing van de deputatie houdende de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning aan bvba ROCES. In het kader van haar injunctierecht beval de RVVb aan de deputatie eveneens om een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

Het arrest werd op 27 oktober 2014 aan de deputatie betekend, zodat de termijn van 3 maanden reeds is verstreken.

Algemeen werd aangenomen dat de nieuwe beslissingstermijn die de Raad in het kader van haar injunctierecht oplegde, moet worden aanzien als een termijn van orde. Ook de Raad van

State leek in het kader van een eerdere cassatieprocedure tot dezelfde conclusie te zijn gekomen. (RvS, 25 januari 2013, nr. 222.258)

Op 17 maart 2015 concludeert de Raad van State echter dat de nieuwe beslissingstermijn na vernietiging door de RVVb een vervalttermijn is. (RvS, 17 maart 2015, nr. 230.559)

Aangezien in casu de nieuwe beslissingstermijn van 3 maanden na betekening is verstreken, moet in toepassing van artikel 4.7.23 §2 VCRO het administratief beroep geacht worden te zijn afgewezen.

...

Na de hoorzitting van 30 maart 2015 deelt de verwerende partij met een aangetekende brief van 11 mei 2015 als volgt mee dat zij het administratief beroep stilzwijgend heeft afgewezen:

“ ...

De Raad van State heeft bij arrest dd. 17 maart 2015 (nr. 230.559) geoordeeld dat de termijn welke de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna:RvvB) in het kader van haar injunctierecht aan de deputatie oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, een vervalttermijn is. Dit betekent wanneer de deputatie binnen die termijn geen nieuwe beslissing heeft genomen, het beroep geacht wordt te zijn afgewezen.

In het kader van voorliggend beroep Ingesteld door mtr. Judo Frank namens derden diende de deputatie ingevolge het vernietigingsarrest van de RvvB dd. 14 oktober 2014 een nieuwe beslissing te nemen. Gelet op voormeld arrest van de Raad van State dient thans vastgesteld dat de termijn waarover de deputatie beschikt om een nieuwe beslissing is verstreken. Dit impliceert dat zij niet langer bevoegd is een uitspraak te doen over het beroep en het administratief beroep geacht wordt stilzwijgend te zijn afgewezen.

Tegen deze stilzwijgende afwijzing van het beroep is een jurisdictioneel beroep mogelijk bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid en het belang van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij voor zover dit vernietigingsberoep ook gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 21 november 2011.

De verwerende partij wijst erop dat zij naar aanleiding van een administratief beroep van onder meer de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning heeft afgeleverd op 22 maart 2012. De Raad heeft deze beslissing echter vernietigd met zijn arrest nummer A/2014/0709 van 14 oktober 2014. Het is ingevolge dit vernietigingsarrest dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij stilzwijgend heeft afgewezen. De verwerende partij wijst op de devolutieve werking van het administratief beroep. Zij benadrukt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen uit het rechtsverkeer is genomen omdat zij op 22 maart 2012, weliswaar een vernietigde, doch gemotiveerde en tijdige beslissing heeft genomen.

Het beroep, voor zover het gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 22 maart 2012, is onontvankelijk.

2.

De tussenkomenende partij betwist in haar schriftelijke uiteenzetting het voorwerp van het beroep niet.

3.

De verzoekende partij antwoordt dat in het vernietigingsarrest van 14 oktober 2014 aan de verwerende partij een termijn van drie maanden wordt opgelegd om een nieuwe beslissing te nemen. De verwerende partij geeft volgens de verzoekende partij een verkeerde interpretatie aan artikel 4.7.23, §2 VCRO. Door een stilzwijgende weigering herleeft immers de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Een stilzwijgende afwijzing houdt volgens de verzoekende partij in dat het beroep ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard. Dit is een bij de Raad aanvechtbare rechtshandeling. De verzoekende partij verwijst naar een arrest van de Raad waaruit volgens haar blijkt dat na de vernietiging van een stilzwijgende afwijzing van het administratief beroep, de verwerende partij niet over een nieuwe termijn beschikt om een beslissing te nemen.

Uit dit alles blijkt volgens de verzoekende partij:

“ ...

- 1) *Dat het beroep van (onder meer) de verzoekende partij tegen de tweede bestreden beslissing (stilzwijgen) is afgewezen*
- 2) *Dat, zelfs bij vernietiging van die stilzwijgende afwijzing de Deputatie niet langer over de bevoegdheid beschikt om zich over het beroep van de verzoekende partij uit te spreken*
- 3) *En dat er bijgevolg geen administratief beroep meer hangend is tegen de tweede bestreden beslissing aangezien de Deputatie niet langer bij machte is deze beslissing te hervormen.*

...”

Indien de beslissing van het college van burgemeester en schepenen niet aanvechtbaar zou zijn, dan is dit volgens de verzoekende partij in strijd met haar recht op toegang tot de rechter, zoals gewaarborgd in artikel 6 EVRM en artikel 9 van het Verdrag van Aarhus, evenals met de artikelen 10, 11 en 23 van de Grondwet.

4.

De verwerende partij benadrukt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen reeds uit het rechtsverkeer is genomen doordat zij op 22 maart 2012 een eerder administratief beroep van onder meer de verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond heeft verklaard. De beslissing van het college van burgemeester kan dan ook niet herleven aangezien zij door de devolutieve werking van het administratieve beroep niet meer bestaat.

De verwerende partij stelt dat zij het standpunt niet deelt dat indien de voorliggende stilzwijgende afwijzing vernietigd zou worden, zij geen nieuwe beslissingstermijn zou hebben. Geen enkele bepaling voorziet immers in een dergelijk verbod. De redenering van de verzoekende partij is volgens de verwerende partij evenzeer in strijd met artikel 6 EVRM. Deze redenering zou immers tot gevolg hebben dat de administratieve beroeper de stedenbouwkundige vergunning niet meer kan aanvechten.

5.

In haar laatste nota stelt de tussenkomende partij dat de verzoekende partij op een ongenueanceerde wijze verwijst naar een arrest van de Raad. De tussenkomende partij benadrukt dan ook dat de stilzwijgende beslissing in de plaats is gekomen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Koksijde en dat dit de enige mogelijke bestreden beslissing is. Van enige schending van artikel 6 EVRM of artikel 9 van het Verdrag van Aarhus is geen sprake.

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de stilzwijgende afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij een volwaardige beslissing is die overeenkomstig artikel 4.8.2, 1° VCRO bij de Raad kan worden aangevochten. Het beroep van de verzoekende partij, voor zover het in hoofdorde gericht is tegen de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, is ontvankelijk.

2.

In zoverre de verzoekende partij in ondergeschikte orde de vernietiging vordert van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 21 november 2011, oordeelt de Raad dat dit beroep onontvankelijk is.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde is geenszins een in laatste aanleg gewezen vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, 1° VCRO. De stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, betekend met een aangetekende brief van 11 mei 2015, is ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep in de plaats getreden van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 21 november 2011.

Artikel 4.7.21, § 1 VCRO bepaalt dat tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag een georganiseerd administratief beroep kan worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen, en dat de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid onderzoekt. Deze bepaling wordt als volgt toegelicht in de parlementaire voorbereiding:

“Er wordt nu zelfs uitdrukkelijk vermeld dat de deputatie de aanvraag bij het behandelen van het beroep in haar volledigheid onderzoekt [...].

Dat sluit aan bij de vaste rechtspraak volgens dewelke het hoger beroep een administratief en geen jurisdictioneel karakter heeft. De deputatie treedt niet op als

administratieve rechter, maar als bestuurlijke overheid, zulks om te oordelen over de vraag of een bepaalde bouw- of verkavelingswijze overeenstemt met het recht en de goede ruimtelijke ordening. De zaak wordt daarbij in haar geheel bij de deputatie aanhangig gemaakt, ook wanneer het beroep slechts tegen eengedeelte van het bestreden besluit gericht is. Het instellen van het beroep draagt de beslissingsbevoegdheid aldus over naar de deputatie [...], met het gevolg dat de beslissing van de deputatie in de plaats komt van deze van het college”

(Memorie van toelichting, VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 183).”

Artikel 4.7.23, § 2 VCRO bepaalt dat de deputatie haar beslissing neemt binnen de bepaalde vervalttermijn en dat het beroep wordt geacht afgewezen te zijn indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervalttermijn.

In het geval geen beslissing werd genomen binnen de toepasselijke vervalttermijn, wordt de volgende toelichting gegeven in de parlementaire voorbereiding:

“De stilzwijgende weigering kan dan bestreden worden voor de [RvVb]” (Memorie van toelichting, VI. Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 189). De stilzwijgende weigering van de deputatie komt aldus in de plaats van de met het georganiseerde administratief beroep bestreden, al dan niet uitdrukkelijke, beslissing van het college van burgemeester en schepenen.”

De Raad oordeelt dat de voorliggende vordering tot vernietiging beperkt is tot de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij. De stilzwijgende beslissing van de verwerende partij is een op zich staande en aanvechtbare in laatste administratieve aanleg genomen rechtshandeling, die tot stand is gekomen via de wettelijke fictie van artikel 4.7.23, §2 VCRO.

3.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Doordat de verwerende partij het administratief beroep stilzwijgend heeft afgewezen heeft zij de aanvraag onmogelijk op een zorgvuldige wijze onderzocht.

Daarnaast ontbreekt volgens de verzoekende partij elke vorm van motivering, dit geldt zowel voor de formele als de materiële motivering. De verzoekende partij stelt dat het onmogelijk is om na te gaan op grond van welke motieven de verwerende partij haar beroep stilzwijgend heeft afgewezen. Deze vaststelling klemmt volgens de verzoekende partij des te meer omdat zij in haar bezwaarschrift verschillende bezwaren en opmerkingen heeft gemaakt die niet bij de besluitvorming betrokken worden.

2.

De verwerende partij antwoordt kort dat in “het dossier” wel degelijk een materiële motivering is opgenomen, meer in het bijzonder in de vorige beslissing.

3.

De tussenkomende partij gedraagt zich wat het eerste middel betreft naar de wijsheid van de Raad.

4.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat zij volhardt in haar eerste middel.

5.

De verwerende partij volhardt in haar laatste nota eveneens in haar standpunt.

6.

De tussenkomende partij wijst er in haar laatste nota nogmaals op dat zij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partij, op een ongemotiveerde wijze de beroepsgrievan van de verzoekende partij in de administratieve procedure heeft afgewezen. Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag onder meer getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor, gelet op de draagwijdte van de in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aangevraagde, ligt niet alleen een evidente schending van de motiveringsplicht voor doch tevens een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde. Dit laatste mede, maar niet uitsluitend, gelet op de vaststelling dat de beroepsgrievan van de verzoekende partij niet werden ontmoet bij vermelde beoordeling.

De redenen die, bij de formele kennisgeving van het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep in voorkomend geval ter verklaring van het overschrijden van de termijn waarbinnen een beslissing omtrent het betrokken administratief beroep diende genomen te worden, eventueel aangehaald worden, doen geen afbreuk aan het pertinent motiveringsgebrek en kunnen evenmin verhelpen aan de vastgestelde schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba ROCES is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij betekend met een aangetekende brief van 11 mei 2015
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 maart 2017 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De dienstdoende voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Marc VAN ASCH